

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Budapesten, 2021. évi január hó 19. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t:

A kábítószer-kereskedelem büntette miatt vádlott és társa ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 2020. évi június hó 29. napján kihirdetett 25.B.187/2020/24. számú ítéletét **megváltoztatja.**

A vádlottak által megvalósított bűncselekmény törvényhelyének helyes megjelölése: Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulata és (3) bekezdése.

A vádlottakkal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetést 4-4 (négy-négy) évi időtartamra enyhíti.

A szabadságvesztés büntetést minkét vádlottal szemben börtönben rendeli végrehajtani.

A II.r. vádlott neve helyesbítésre került.

I.r. vádlott lakóhelye és tartózkodási helye helyesbítésre került.

A vádlottak 2019. augusztus 6-tól 8-ig őrizetben, 2019. augusztus 9-től 2020. június 29-ig letartóztatásban voltak.

Az elsőfokú eljárásban II.r. vádlott terhén összesen 283.614,- (kettőszáznyolcvanháromezer-hatszáztizennégy) Ft bűnügyi költség merült fel.

Az elsőfokú bíróság ítéletét egyebekben helybenhagyja.

A vádlottak által 2020. június 30-tól a mai napig ingatlanra korlátozott bűnügyi felügyeletben töltött időtartamot a velük szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés időtartamába akként számítja be, hogy egynapi szabadságvesztésnek négy nap bűnügyi felügyeletben töltött idő felel meg.

I.r. vádlott személyazonosító okmányának száma helyesbítésre került.

II.r. vádlott személyazonosító okmányának száma és tartózkodási helye helyesbítésre került.

Kötelezi II.r. vádlottat 45.720,- (negyvenötezer-hétszázhusz) Ft bűnügyi költség megfizetésére az állam javára, külön felhívásra, míg a másodfokú eljárásban felmerült további bűnügyi költséget az állam viseli.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

- [1] A Fővárosi Törvényszék 25.B.187/2020/24. számú, 2020. június 29-én kihirdetett, előkészítő ülésen hozott ítéletével a holland állampolgárságú I.r. és II.r. vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 176. § (1) bekezdésébe ütköző, de a (3) bekezdés szerint minősülő, társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntetében és ezért mindkét vádlottat 5-5 évi - fegyházban végrehajtandó - szabadságvesztésre, 4-4 évi kiutasításra és 4-4 évi közügyektől eltiltás mellékbüntetésre ítélte, valamint külön-külön 72.200,- Ft-ra és 225,- euróra vagyoneklobzást rendelt el velük szemben.
- [2] Rendelkezett a vádlottak által előzetes fogva tartásban töltött idő beszámításáról és arról is, hogy leghamarabb a szabadságvesztés büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsáthatók feltételes szabadságra. Rendelkezett továbbá az eljárás során lefoglalt bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről.
- [3] Az ítélet ellen az ügyész mindkét vádlott vonatkozásában fellebbezést jelentett be súlyosbítás érdekében, míg azt a vádlottak és védőik tudomásul vették.
- [4] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség 2020. július 27-én kelt BF 518/2020/6. számú átiratában a bejelentett ügyészi fellebbezést fenntartotta.
- [5] Kifejtette, hogy a fellebbezés elbírálására a Be. 598. § (2) bekezdésében írt tanácsülés feltételei fennállnak. Nyilvános ülés kitűzését nem kérte és bejelentette, hogy az esetlegesen kitűzendő nyilvános ülésen az ügyész nem kíván részt venni.
- [6] Rögzítette, hogy az ügyben a Be. 590. § (3) és (7) bekezdése, valamint a Be. 591. § (2) bekezdésének a) pontja szerinti korlátozott felülbírálat indokolt.
- [7] Hangsúlyozta, hogy mivel az elsőfokú bíróság ítélete a vádlottak beismerő nyilatkozatának elfogadásán alapult, a másodfokú bíróság a fellebbezéssel támadott ítéletnek a bűnösség megállapítására, a váddal egyező tényállásra, valamint a vádirati minősítéssel egyező minősítésre vonatkozó rendelkezéseit akkor változtathatja meg, ha a terhelt felmentésének vagy az eljárás megszüntetésének van helye.
- [8] Kiemelte, hogy az ítéletnek az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező döntései törvényesek.
- [9] Ismertette azon álláspontját, mely szerint a Törvényszék a büntetés kiszabásánál irányadó körülményeket hiánytalanul felsorolta, de azokat nem a súlyuknak megfelelően értékelte. E körben utalt arra, hogy a vádlottak által Magyarországra hozott kábítószer, a közel 15 kg marihuána és 7000 db MDMA tabletta mennyisége azt támasztja alá, hogy annak beszerzése alapos előkészítő tevékenységet és kiemelkedő mértékű anyagi ráfordítást igényelt, amire tekintettel a vádlottak magatartását - az elsőbírói állásponttal szemben - nem lehet fiatalkori botlásnak tekinteni, figyelemmel az értékesítésre szánt kábítószer hatóanyagtartalmának a jelentős mennyiség több mint ötvenegyszeresését elérő mértékére is.
- [10] Összességében indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet változtassa meg és mindkét vádlott esetében lényeges tartamban súlyosítsa a velük szemben kiszabott szabadságvesztés büntetést.
- [11] Az I.r. vádlott védője az ügyészi fellebbezéssel kapcsolatban tett írásos észrevételében a fellebbezés elutasítását és az ítélet helybenhagyását indítványozta. Kifejtette, hogy a büntetés súlyosításának

indokolásául felhozott azon ügyészi érv, mely szerint a kábítószer beszerzéséhez szükséges anyagi ráfordítás nagysága és a beszerzés körülményei a cselekmény súlyát növelik, nem foghat helyt, mert ezekre nézve nem folyt bizonyítás, így az ezekre való hivatkozás megalapozatlan. Hangsúlyozta, hogy a konkrét ügy jellege, annak dilettantizmusban gazdag sajátosságai alapján helyesen határozta meg az elsőfokú bíróság a vádlottakkal szemben alkalmazott joghátrányt, ugyanis az egyszeri elkövetés, az elkerülhetetlen, előre kódolt és gyorsan bekövetkező lebukás, az őszinte megbánás és beismerés, a feltárt személyi körülmények és életcélok mellett súlyosabb büntetésnek sem lenne nagyobb visszatartó ereje.

- [12] Észrevételeihez csatolta az I.r. vádlott bíróságnak címzett levelét, melyben I.r. vádlott kifejtette, hogy tanulmányokat folytat, szoros kapcsolatokat ápol családtagjaival, magyarországi szomszédjaitól is sok támogatást kap, illetőleg pozitív megbeszéléseket folytatott holland munkáltatóival is. Mindehhez mellékelte a vádlott tartózkodási helyével szomszédos házakban lakó személyeknek a szomszédokkal ápolt kapcsolatra vonatkozó vádlotti állítást alátámasztó közös nyilatkozatait.
- [13] Csatolta továbbá az I.r. vádlott szüleinek azon nyilatkozatát, mely szerint támogatni fogják fiuk visszailleszkedését a törvénytisztelő életbe, valamint az I.r. vádlott tanulmányaira vonatkozó, a holland tanintézménytől származó igazolást és a vádlott megszerzett érdemjegyeit tartalmazó kimutatást, melyekből megállapítható, hogy I.r. vádlott a kényszerintézkedés hatálya alatt is tanulmányokat folytatott és sikeres vizsgákat tett.
- [14] A II.r. vádlott védője a Fővárosi Ítéltáblához benyújtott beadványában az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta - a beismerésen és a megbánáson túl - arra hivatkozva, hogy a kiszabott büntetés mértéke a védenca fiatal korára, igazoltan rendezett családi életére, világszinten kiemelkedő sportteljesítményére, személyes karrier-célkitűzéseire és a - mennyiség alapján - kvázi kísérleti szakban maradt cselekményre tekintettel megfelelő a büntetési cél eléréséhez. Észrevételeihez mellékelte a vádlott magyarországi szomszédjainak a II.r. vádlott példás magaviseletére vonatkozó nyilatkozatát, a vádlott kényszerintézkedés hatálya alatt is folytatott tanulmányaival kapcsolatban a képzőintézmény listáját a teljesített tantárgyakról és kreditekről, védenca tervezett szakdolgozatának tartalomjegyzékét és olyan családi fotókat, melyekről megállapítható, hogy a vádlott támogató családi környezetben él.
- [15] A II.r. vádlott védője - törvényi határidőn belül - nyilvános ülés tartását kérte.
- [16] A nyilvános ülésen I.r. vádlott elmondta, hogy a cselekmény elkövetését őszintén megbánta, nehéz lecke volt számára a büntetőeljárás. Hangsúlyozta, hogy szeretne felelősségteljes személlyé válni és már meg is kezdte az ehhez vezető utat: tanulmányokat folytat, igyekszik fenntartani a személyes kapcsolatait és a jövőre koncentrálni.
- [17] II.r. vádlott ugyanitt előadta, hogy tisztában van cselekménye súlyával, sajnálja tettét és szégyelli magát miatta. Kiemelte, hogy az elkövetéskor még csak 21 éves volt és kevés élettapasztalattal rendelkezett. Utalt arra is, hogy olyan országból jött, ahol a kábítószerekre vonatkozó szabályozás megengedőbb és nem tudta, hogy Magyarországon ennyire szigorú. Hangsúlyozta, hogy a jövőben mindent meg fog tenni annak bebizonyítása érdekében, hogy tette csak egyszeri hiba volt. Elmondta, hogy sokat tanult a büntetőeljárás ideje alatt, így három tanulmányt befejezett, elsajátított egy új nyelvet és jelenleg építészetet tanul. Hangsúlyozta azt is, hogy családjától rengeteg támogatást kap. Előadta továbbá, hogy mivel korábban rendszeres sporttevékenységét a kényszerintézkedés okán hirtelen abbahagyta, szívproblémái keletkeztek, melyeket a büntetésvégrehajtás keretei között kezeltek.

- [18] Mindkét vádlott kérte, hogy szabadságvesztés büntetése hátralevő részét Hollandiában tölthesse le.
- [19] A védők az ügyészi fellebbezéssel kapcsolatban írt észrevételeiket fenntartották.
- [20] Az I.r. vádlott védője ennek keretében kiemelte, hogy védence a cselekményét elsőként ismerte be és megbánta, a vádlottak által is hivatkozott személyi körülményeikre tekintettel pedig komoly alapjuk van a jövőre nézve előadott vádlotti terveknek. Hangsúlyozta, hogy a vádlottak cselekménye - bár fiatalkori botlásnak nem tekinthető - jelentősen eltér a szokványos kábítószeres ügyektől, ennél fogva az elsőfokú bíróság által alkalmazott szankció az esetükben mind az általános, mind a speciális prevenció céljainak megfelel.
- [21] A II.r. vádlott védője az írásbeli észrevételeit azzal egészítette ki, hogy a vádlottak büntetlen előéletűek és az életvitelükre vonatkozóan az elsőfokú ítélet meghozatala után becsatolt iratokból arra lehet következtetni, hogy a jövőben is törvénytisztelő életmódot fognak folytatni. Kiemelte, hogy a II.r. vádlott a kényszerintézkedések alatt is tovább folytatta tanulmányait, amelyek szorosan kapcsolódtak a mérnöki-építészeti előmeneteli céljaihoz. E mellett - az I.r. vádlott védőjéhez hasonlóan - az ügy speciális jellegét hangsúlyozta.
- [22] Mindkét védő egybehangzóan indítványozta, hogy a másodfokú bíróság az ügyészi fellebbezést utasítsa el és az elsőfokú bíróság ítéletét hagyja helyben.
- [23] I.r. vádlott az utolsó szó jogán nem kívánt nyilatkozni, míg II.r. vádlott ismételten a sajnálatát fejezte ki az eset miatt azzal, hogy saját személyiségét illetően is sokat tanult belőle.
- [24] **Az ügyészi fellebbezés a céljától eltérő eredményre vezetett.**
- [25] Az Ítéletábróla a fellebbezéseket az arra irányuló indítványra tekintettel a Be. 599. § (1) bekezdése szerinti nyilvános ülésen bírálta el.
- [26] Az ügyészi indítvánnyal egyezően megállapította, hogy az ügyben a Be. 583. § (3) bekezdés a) pontjára figyelemmel a Be. 590. § (3) és (7) bekezdése szerinti korlátozott felülbírálat indokolt, melynek során a 591. § (2) bekezdésének a) pontjára tekintettel az elsőfokú ítélet megalapozottsága nem vizsgálható, továbbá a Be. 606. § (3) bekezdése értelmében - mivel az elsőfokú bíróság ítélete a vádlottak beismerő nyilatkozatának elfogadásán alapul - a másodfokú bíróság a fellebbezéssel támadott ítéletnek a bűnösség megállapítására, a váddal egyező tényállásra, valamint a vádirati minősítéssel egyező minősítésre vonatkozó rendelkezéseit csak akkor változtathatja meg, ha a terheltek felmentésének vagy az eljárás megszüntetésének van helye.
- [27] A rendelkezésre álló iratok alapján megállapította azt is, hogy az elsőfokú bíróság a vádlottak beismerő nyilatkozatait úgy fogadta el, hogy esetükben a vádlotti beismerő nyilatkozat elfogadásának a Be. 504. § (2) bekezdésében írt feltételei maradéktalanul fennálltak.
- [28] Az iratokból megállapítható az is, hogy az elsőfokú bíróság a Be. 565. §-a alapján hozott ítéletében a Be. 565. § (2) bekezdésében írt rendelkezést sem sértette amikor nem szabott ki súlyosabb büntetést, illetőleg nem alkalmazott hátrányosabb intézkedést, mint amit a Be. 502. § (1) bekezdése szerinti ügyészi indítvány tartalmaz, vagyis súlyosabbat, illetve hátrányosabbat, mint I.r. vádlott esetében 10 év szabadságvesztés és ezzel azonos tartamú kiutasítás, míg II.r. vádlott esetében 8 év szabadságvesztés és

ezzel egyező tartamú kiutasítás, valamint 144.400,- forintra és 450 euróra egyetemlegesen elrendelni indítványozott vagyonekbevonás.

- [29] A másodfokú bíróság az iratok alapján megállapította, hogy a Be. 590. § (5) bekezdésében részletezett okok egyike sem áll fenn, az elsőfokú bíróság hatályon kívül helyezést eredményező eljárási szabályt nem sértett, a vádlottak felmentésének, az eljárás megszüntetésének sincs helye.
- [30] A megállapított tényállásból a Törvényszék okszerűen következtetett a vádlottak bűnösségére és a cselekményt is a törvénynek megfelelően minősítette a vádiratban írt tényállást alapul véve, a vádirati minősítéssel egyezően.
- [31] Ellenben pontatlanul jelölte meg ítéletében a vádlottak által megvalósított bűncselekmény törvényhelyét, mert abban a vádlottak által ténylegesen megvalósított elkövetési magatartásra, a kereskedésre utalást nem tüntette fel, ezért ezt a másodfokú bíróság pontosította.
- [32] Helytálló a Törvényszék azon érvelése, hogy a vádlottak felelőssége azonos fokú, mivel a II.r. vádlottnak közrehatása az értékesítésben, míg az I.r. vádlotté a beszerzésben volt nagyobb.
- [33] Meggyőzően vezette le az elsőfokú bíróság azt is, hogy miért nem foghatott helyt a vádlottak részéről a megengedőbb holland szabályozásra való hivatkozás, illetve azt, hogy miért kellett tudniuk arról, hogy a cselekményük Magyarországon is súlyos bűncselekménynek számít.
- [34] A II.r. vádlott védője által írtakkal összefüggésben kiemelendő, hogy a kereskedéssel történő elkövetés kísérlete kizárt (1/2007. Büntető jogegységi határozat), mert a kábítószernek kereskedés céljára megszerzése önmagában akkor is a kereskedés körébe tartozik, ha többletmagatartás nem kapcsolódik hozzá (BH2017. 144.). Erre tekintettel nem helytálló a védő azon érvelése, mely szerint a kiszabott büntetés mértékének az ügyészi indítvány szerinti felemelése azért is indokolatlan, mert a vádlottak cselekménye kvázi kísérleti szakban maradt. Kétségtelen, hogy az általuk értékesíteni kívánt kábítószernek csak kis hányadát sikerült az elfogásukig a vevőkhöz eljuttatniuk, de kiemelkedően nagy mennyiséget szereztek be ebből a célból és a céljuk elérését segítő, szintén jelentős számú szórólapra tekintettel egyértelműen megállapítható, hogy a nagyobb volumenű értékesítés elmaradása nem rajtuk múlott.
- [35] A büntetés kiszabása körében irányadó és az elsőfokú bíróság által ismert körülményeket a Törvényszék maradéktalanul feltárta, azonban azokat nem minden esetben a súlyuknak megfelelően értékelte.
- [36] A cselekmény elkövetésekor 21 életévüket betöltött, elkövetőknél fiatal korukra abban összefüggésben, hogy cselekményük mindössze fiatalkori botlás, már nem lehet hivatkozni, másrésről életkoruk csökkent a büntetlen előélet enyhítő jellegét.
- [37] Helytelen az elsőfokú bíróságnak az az okfejtése, mely szerint a vádlottak magatartása fiatalkori botlás, ami csak egyszeri alkalommal került elkövetésre, tekintettel arra, hogy az az egyszeri alkalom egy olyan nemzetközi zenei fesztivál volt, amely köztudottan és - a vádlottak által értékesíteni kívánt kábítószeres mennyiségéből, valamint a szórólapok számából kikövetkeztethetően - a vádlottak által is tudottan igen nagy számú látogatót vonz, akik a cselekmény potenciális célcsoportjának számítottak.

- [38] A cselekmény súlyára figyelemmel a II.r. vádlott sportteljesítménye és személyes karrier-céljai a büntetés mértékének megállapítása szempontjából önmagukban szintén irrelevánsak lennének. Ezekre a vádlottnak kellett volna gondolnia akkor, amikor a cselekmény elkövetését elhatározta.
- [39] A vádlottak másodfokú eljárásban tett nyilatkozataiból ugyanakkor egyértelműen megállapítható, hogy cselekményük súlyát utólag maguk is belátták és ez a belátás, valamint a hozzá társuló őszinte megbánás jelenti azon körülmények egyikét, amelyekből - a cselekmény védők által hivatkozott egyedi sajátosságaival együtt - alappal lehet arra következtetni, hogy bár kiemelkedő tárgyi súlyú bűncselekményt követtek el, a személyükben rejlő társadalomra veszélyesség foka valójában igen alacsony.
- [40] Jelentőséggel bír e tekintetben az is, hogy a törvénytisztelő életmód folytatására irányuló céljaikat nem csupán hangoztatják, de a védelem által becsatolt iratokból megállapíthatóan még a kényszerintézkedés körülményei ellenére is képezték magukat, céljaik megvalósítása érdekében a bíróság által is értékelhető lépéseket tettek.
- [41] Szintén javukra értékelendő az az okiratokkal alátámasztott jogkövető magatartás is, amelyet a büntetőeljárás hatálya alatt tanúsítottak.
- [42] A másodfokú eljárás során beigazolódott továbbá, hogy mindezen elhatározásukban rendkívül összetartó és támogató családi környezet segíti őket, melynek jó példája, hogy családtagjaik az egészségügyi veszélyhelyzet ellenére, külföldről Magyarországra utazva megjelentek a nyilvános ülésen.
- [43] A másodfokú bíróságnak tehát rendelkezésére álltak a vádlottak személyi körülményeivel kapcsolatban olyan új adatok is, amelyeket az elsőfokú bíróság természetesen nem ismerhetett, mivel az azokat megalapozó folyamatok - a fentiekben írtak szerint - az elsőbírói ítélet kihirdetése után következtek be, illetőleg a vádlottak ezen időszakban tanúsított magatartására vonatkoznak.
- [44] Ezen körülményekre tekintettel különösen helytálló a Törvényszék azon álláspontja, mely szerint a Btk. 79. §-ban megjelölt speciális prevenciós célt az szolgálja, ha a vádlottak enyhébb büntetést kapnak. A büntetés célja nem a megtorlás, hanem az, hogy elsődlegesen a vádlottat visszatartsa a jövőben bűncselekmény elkövetésétől, egyben alkalmas legyen arra, hogy másra is visszatartó hatással legyen. Az adott esetben a speciális prevenciós cél került előtérbe a hivatkozott körülményekre figyelemmel.
- [45] Összességében megállapítható, hogy a vádlottak igen súlyos bűncselekményt követtek el, de mind a cselekményük előtt, mind azt követően törvénytisztelő tagjai voltak a társadalomnak, így a büntetőeljárás során elsődleges cél nem az oda való visszavezetésük, hanem megerősítésük abban, hogy rendezett életvitelükkel oda tartoznak.
- [46] Az Ítélet tábla álláspontja szerint a már hivatkozott prevenciós cél megvalósítható a vádlottakkal szemben a törvény szerinti ötéves speciális minimumnál rövidebb tartamú szabadságvesztés büntetés alkalmazásával is.
- [47] Erre a Btk. 82. §-ának (1) bekezdése ad a bíróságnak lehetőséget, amely kimondja, hogy a büntetési tételnél enyhébb büntetés - a Btk. 82. § (2) bekezdésének b) pontja alapján ötévi szabadságvesztés helyett legkevesebb kétévi szabadságvesztés - szabható ki, ha annak legkisebb mértéke a büntetés

kiszabásának elveire figyelemmel túl szigorú lenne. Ez a feltétel az Ítéltábla álláspontja szerint mindkét vádlott esetében azonos okból - a fentebb kifejtettek szerint - megállapítható.

- [48] E törvényhely alkalmazásával az Ítéltábla a vádlottak szabadságvesztés büntetésének időtartamát egységesen 4-4 évre mérsékelte.
- [49] Nem tartotta indokoltnak az Ítéltábla a kiutasítás további súlyosítását sem, mivel - annak a Btk. 60. § (2) bekezdése szerinti 1 és 10 év közötti intervallumát figyelembe véve, - az elsőfokú bíróság által meghatározott időtartam a szabadságvesztés tartamával és a bűncselekmény - vádlottak társadalomra veszélyességének fokával együttesen értékelt - súlyával arányban álló.
- [50] A szabadságvesztés büntetés végrehajtási fokozatával kapcsolatban helyesen utalt az elsőfokú bíróság a Btk. 37. § (3) bekezdés a) pont ad) alpontjára, mint a vádlottak által megvalósított bűncselekményhez igazodó végrehajtási fokozat jogszabályi alapjára. Nem vette ugyanakkor figyelembe, hogy a büntetlen előéletű és a magyar nyelvet nem beszélő vádlottak számára a büntetés célján túlmutató joghátrányt eredményez, ha büntetésük végrehajtására a legsúlyosabb végrehajtási fokozatban kerül sor. Ezért a másodfokú bíróság a Btk. 80. § (1) bekezdésében hivatkozott büntetéskiszabási körülmények közül ez utóbbiakra tekintettel a Btk. 35. § (2) bekezdésének alkalmazásával a szabadságvesztés végrehajtási fokozatát az eggyel enyhébb börtön fokozatban határozta meg.
- [51] Az elsőfokú bíróság részletes és helyes indokát adta annak, hogy az eljárás során felmerült költségekről mi alapján rendelkezett és ítéletének indokolásában tételszám szerint megjelölte azokat a költségeket is, amelyek figyelembevételével a részösszegeket kiszámolta, azonban a II.r. vádlott esetében az összeadásban a 25. tételszám alatti védői díj duplán szerepel, erre tekintettel az Ítéltábla a II.r. vádlott által megtérítendő bűnügyi költség összegét helyesbítette.
- [52] Ugyancsak pontosítást igényeltek az ítéletnek a vádlottak előzetes fogva tartására vonatkozó, ott nem részletezett adatai is.
- [53] Az ítélet egyéb járulékos rendelkezései törvényesek.
- [54] Fent írtakra figyelemmel az Ítéltábla nyilvános ülésen eljárva az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 606. § (1) bekezdése alapján - a büntetés kiszabási részben - mindkét vádlott tekintetében megváltoztatta, egyebekben annak helyes indokainál fogva a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.
- [55] Észlelte a másodfokú bíróság, hogy a fellebbezéssel támadott ítéletben a II.r. vádlott neve helytelenül szerepel, a vádlottak tartózkodási helyét pedig az ítélet nem tartalmazza, illetőleg a II.r. vádlott tartózkodási helye és személyazonosító okmányának száma az elsőfokú ítélet kihirdetését követően megváltozott, míg az I.r. vádlott személyazonosító okmányának száma ismertté vált, ezért az ítélet ezen részeit pontosította.
- [56] A vádlottak által az elsőfokú ítélet kihirdetése óta ingatlanra korlátozott bűnügyi felügyeletben töltött idő beszámításáról a megváltoztatott végrehajtási fokozatra figyelemmel a Btk. 92. § (1) bekezdése és (3) bekezdése a) pontjának II. fordulata alapján rendelkezett.
- [57] A kirendelt védővel eljáró II.r. vádlottat a Be. 574. § (1) bekezdése és (4) bekezdésének I. mondata alapján kötelezte a másodfokú eljárásban felmerült védői díj, továbbá az elsőfokú eljárásban meg nem

állapított, a pártfogó ügyvéd, az ügygondnok és a kirendelt védő részére megállapítható díjról szóló 32/2017. (XII. 27.) IM rendelet 7. § (2) és (3) bekezdése szerinti védői felkészülési díj megtérítésére.

- [58] A másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség azon részét, ami arra tekintettel merült fel, hogy a vádlottak a magyar nyelvet nem ismerik, így a fordítói és tolmácsdíjat a Be. 576. § (1) bekezdés b) pontja alapján az állam viseli.

Budapest, 2021. évi január hó 19. napján

Dr. Lassó Gábor
a tanács elnöke

. Cserni János
előadó bíró

Dr. Kósa Zsuzsanna
bíró

A Fővárosi Törvényszék 2020. évi június hó 29. napján kelt 25.B.187/2020/24. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 2.Bf.149/2020/44. számú ítéletével eszközölt változtatással 2021. évi január hó 19. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

Budapest, 2021. évi január hó 19. napján

Dr. Lassó Gábor
a tanács elnöke